

Törvény vagy kegyelem?

Bor Ferenc és Horváthné Éva élőben elhangzott tanításának nyers szövege
2018. 08. 20.

Pásztor: Szeretettel köszöntünk benneteket. Köszönjük, hogy a mai délutánt az Úrnak szenteltétek. Hálákat adunk az Úrnak, hogy az érintése itt van rajtunk. A mai napon Törvény, vagy kegyelem? címmel fogtok egy tanítást hallani Évi szolgálatában. Ennek a főbb lépései: A kezdetek után az első kegyelem korszaka, utána jön a törvény, ezt követi a kegyelem második korszaka, és végül a kevert tanítások is helyet kapnak a mai üzenetben.

Egy gondolatot fűznék hozzá, hogy amikor a törvényt halljuk, akkor igazából két dologra kell gondolni. Vannak a szellemi törvények, amelyek Isten törvényei, és vannak a földi törvények. A kettő nem keverendő össze. Ma az isteni törvényekről, a szellemi törvényekről fogtok tanítást hallani. Fogadjátok nyitott szívvel, mert ez igen fontos és hasznos tanítás.

Évi: Köszöntelek benneteket, és köszönöm a mennyei Atyának, hogy újra helyet kaptam a szolgálatban, Jézus nevében. Ahogy hallottátok, a mai napon a törvényről és a kegyelemről fogok hozzátok szólni.

1. Kezdetek

Az alapokat már hallottátok, de nem baj, ha minél többször halljuk, mert annál jobban gyökeret fog verni a szívünkben, és annál mélyebb megértést fogunk kapni belőle. Fontos, hogy megértsük, és tisztán lássuk, hogy mi a törvény, és mi a kegyelem? A kettő közötti különbséget nagyon fontos meglátni, mert sokan összekeverik a törvényt a kegyelemmel, vagy mind a kettőt együtt akarják használni, ami ellentétes dolog, és nem igazán jó az eredménye.

Induljunk el a kezdetektől, és köszönjük az Úrnak a dicséreteket, mert a kegyelemről is szólt. Köszönjük a szolgálatársunknak, hogy ő is szólt egy pár szót az imájában. Dicsőség az Úrnak, mert a Szent Szellem mindenkinél megjelenik, és mindenkinél munkába áll, munkában van. Amikor az ember szíve készül valahova, ahol egységben vagyunk, akkor a Szent Szellem megmutatja, hogy miről is lesz szó, amit nem is tudunk, de előhossa a szavaink által. Tehát elindulunk a kezdetektől.

Isten beleteremtette az embert az Édenbe. Ott minden tökéletes volt. Ott minden hiánymentes volt. Mindene megvolt az embernek. Nem volt szüksége, nem volt semmiben hiánya. Mindent megadott Isten. Nem kellett nélkülöznie. Nem voltak betegségek, nem voltak gondok, nem voltak problémák. Nem volt veszekedés, nem volt semmi támadás. Semmi bántás nem volt, ott szeretet volt. De Isten egyetlen egy parancsolatot adott az embernek, hogy a jó és a gonosz tudásának a fájáról ne egyen. Kérés is volt ez a védelem miatt, hogy megvédje az embert. Hogy ne tudja meg, hogy mi az a gonosz, mi az a rossz. De Ádám mégis ellenszegült Isten törvényének, Isten parancsának. Látjátok, azt mondhatja az Úr, hogy akármilyen jó az embernek, mégse érzi jól magát. Mindig elrontja. Az ember szeretetben él, amikor jól érzi magát, minden jó, de aztán mindig valami rosszba belelép, saját magának teszi a rosszat, és akkor Istent hibáztatja. Pedig Istent nem lehet hibáztatni, mert Ő megadott nekünk minden jó dolgot. Az ember megbotlik, belelép egy rosszba, hát így járt. Ugye? Ki mit vet, azt arat. Ez a vetés-aratás szellemi alapelve, az már működött az Édenben is. Már onnan a kezdetektől. A szabad akarat is működött már a kezdetektől. Tehát a választás mindig az emberé. Isten megadja az Ő jó részét, a gonosz is megadja az ő rossz részét, az ember meg azért van, hogy válasszon, szabad akaratból. Ádám ellenszegült, ezzel beengedte az átkot a földre. Jött a betegség, és minden rossz dolog, mert az ember átadta a sátánnak a hatalmat a föld felett, és Istent kizárta az életéből. Szelleme viszont elszakadt Istentől. Szellemi halottá vált, és ezért lett a sátán az ő életének az ura. De Isten szeretete megvolt a kezdetektől. Nem engedte, hogy az Édenben maradjon az ember, hanem azzal óvta meg, hogy kizárta az

Édenből. Nézzük meg az első igeversünköt, az 1Mózes 3,22. Hogy milyen kegyelmes volt Isten az emberrel?

1Mózes 3,22.

22. És monda az Úr Isten: Ímé, az ember olyanná lett, mint miközülünk egy, jót és gonoszt tudván. Most tehát, hogy ki ne nyújtsa kezét, hogy szakasszon az élet fájáról is, hogy egyék, s örökké éljen.

Mert az ember a jót már tudta, de most megtudta a rossz dolgokat is. Isten olyan hatalmas szeretettel volt az ember felé, hogy az elbukott embert nem pusztította el, hanem megóvta őt azzal, hogy kizárta a paradicsomból. Isten szeretete megnyilvánult, hogy nem engedte meg azt, hogy a szellemi halál állapotában levő ember szakasszon az élet fájáról. Mert, ahogy bejött a betegség, az átok a földre, és a beteg emberek, ha szakasztottak volna az élet fájáról, abban a beteg állapotban éltek volna, örökké szenvedve. Mert a szellemi halál behozta a fizikai halál állapotát. Fizikailag is meg kell halni az embernek. Ádám nem tudta, hogy meg fog halni. 930 évet élt még utána. Először nem testileg halt meg, hanem szellemileg. Ezt mindannyian tudjuk. Nem engedte Isten, hogy a bűnös természetet öltött ember egyen az élet fájáról, és ebben a bűnös állapotában örökké éljen. Jót tett az emberrel, mert különben örökké nyomorúságban, örökké szenvedésben élt volna. Ha bukott állapotban evett volna az élet fájáról, akkor a szellemi halál állapotában levő fizikai teste soha nem lett volna képes meghalni. Örökké élt volna abban a szenvedésben, nyomorúságban. Gondoljunk bele, hogy van egy daganatos beteg, burjánzik benne a daganat, fájdalmai vannak, és úgy kellene élnie az életét. Mindig, mindig, mindig, és soha nem tudna meghalni. Már könyörögne a halálért, vagy, hogy történjen valami. Ez csak egy példa. Isten szeretete hatalmas volt, hogy kizárta az embert az Édenből. De hogy ennek lett következménye, és ezt ítéletnek nevezzük. Épp azon elmélkedtem, hogy ez az ítélet nem olyan ítélet, amit az emberek elképzelnek. Isten azért tette ezt – ezt egy ítéletnek mondják, egy következménynek –, mert az embert megvédte ezzel.

1Mózes 3,23.

23. Kiküldé őt az Úr Isten az Éden kertjéből, hogy művelje a földet, amelyből vétetett.

Ez volt az embernek az ítélete. Igazából, hogy dolgozhatott, nem halálos büntetés volt. Az Édenből való kiűzetésig gondoskodott róla Isten. Mindene megvolt, a teljes ellátása. De a kiűzetés után az embernek gondoskodnia kellett saját magáról. Isten kegyelme ott volt felette, de erre szokták mondani, hogy segíts magadon, Isten is megsegít. Van egy ilyen világi mondás, de ez valamilyen szinten igaz is. Akkor is úgy volt, ha dolgozott, megtermelte a földön az élelmiszert, akkor volt neki, zöldség, gyümölcs, meg minden.

2. Első kegyelmi kor

Az Ószövetségben, a bukástól a törvényadásig, a kegyelem korszakában éltek az emberek. Ez volt az első kegyelem. Mert a kezdetekben nem volt törvény, ami azt jelenti, hogy nincsenek szabályok, nem volt mihez tartani magukat az embereknek. Nem tudták, hogyha valami rosszat tettek, hogy az rossz dolog. Valamilyen szinten lelkiismeretük biztos megszólalt, de nem tudták, hogy az büntethető lenne. De akkor még nem volt büntethető, mert nem volt törvény.

A másik eset, ahol Isten megmutatta a kegyelmét, az a testvérgyilkosság volt. Tudjuk, hogy Káin és Ábel testvérpár volt. Ádámnak és Évának a gyermekei voltak. A történetet elolvashatjátok az 1Mózes 4. fejezetben. Ott van a testvérekről szó. Mindketten vittek Isten elé áldozati ajándékot. Káin zöldségfélékkel, földműveléssel foglalkozott, Ábel állattenyésztéssel. Mindketten vittek Isten elé áldozati ajándékot. De Isten Káin áldozati ajándékát nem fogadta el, csak Ábelét. Ezért Káin bosszúból megölte Ábelt. Mi történt ez után? Nézzük meg az Igéből.

1Mózes 4,10–15.

10. Monda pedig az Úr: Mit cselekedtél? A te atyádfiának vére kiált hozzám a földről.

11. Mostan azért átkozott légy e földön, mely megnyitotta az ő száját, hogy befogadja a te atyádfiának vérét a te kezedből.

12. Mikor a földet műveled, ne adja az többé néked az ő termő erejét, bujdosó és vándorló légy a földön.

13. Akkor monda Kain az Úrnak: Nagyobb az én büntetésem, hogysen elhordozhatnám.

14. Ímé, elűzöl engem ma e földnek színéről, és a Te színed elől el kell rejtőznöm; bujdosó és vándorló leszek a földön, és akkor akárki talál reám, megöl engem.

15. És monda néki az Úr: Sőt inkább, aki megöli Kaint, hétszerte megbüntettetik. És megbélyegzé az Úr Kaint, hogy senki meg ne ölje, aki rátalál.

Ugye ez az ítélet kicsinek tűnik, mivel nem halálbüntetést kapott. A halálbüntetés a legnagyobb büntetés egy embernek. De Isten nem ezt tette. Viszont Káinnak ez nagyobb büntetés volt, mint gondolnánk. Mert, ha ránézünk és látjuk, hogy Isten csak ennyire büntette, hogy kiűzte a földről, és ez jól van? Menjél, aztán még meg is védte azzal, hogy más nehogy megölje? Többféle oldalról lehet nézni ezeket az igesorokat. Isten kegyelme nagyon ott volt az ő élete fölött. Másfelől pedig a lelkiismerete megszólalt, hogy mit tettem? Akkor, amikor elkövette, gondolom nem tudta, mi az a gyilkosság? Mert még nem volt szó az Írásban erről. Ez volt az első. Nem gondolta ő, hogy rosszat tesz, hanem biztosan utána hiányzott a testvére. Az embernek hiányzik, ha valaki már nincs mellette. Érezte azt, hogy nem jó dolgot tett. Káin életben maradása sokkal nagyobb büntetés volt, mint a halálbüntetés, mert így az élete végéig mardosta a lelkiismerete. A törvény adása előtt a bűnt nem lehetett büntetni a törvény hiánya miatt. Nem voltak szabályok, ami a helyes irányba terelte volna az embert. Nézzük meg az Egyszerű fordításból:

Róma 5,13. Egyszerű fordítás

13. A bűn már a Mózesi Törvény előtt is jelen volt a világban. De amíg nincs Törvény, addig a bűnt sem lehet senkinek felróni.

Az újszövetségből van az Ige. Visszatekint, összehasonlítja a törvényt és kegyelmet. Sok kijelentést lehet ebből kapni. Isten már a kezdetekben az ember lelkiismeretére bízta, hogy mit tegyen, és mit ne tegyen. Ez azt jelentette, hogyha valaki elvétett valamit, vagy gonosz dolgot követett el, az magára vonta annak a következményét. A szabad akarat nem volt jó útítárs, ahogy a mai világban sem az, mert az idő múlásával nagyon megsokasodott a bűn. Elhatalmasodott az egész világon. Azért Isten nagyon szomorú lett az emberek gonoszsága miatt.

1Mózes 6,5–8.

5. És látá az Úr, hogy megsokasult az ember gonoszsága a földön, és hogy szíve gondolatának minden alkotása szüntelen csak gonosz.

6. Megbáná azért az Úr, hogy teremtette az embert a földön, és bánkódék az Ő szívében.

7. És monda az Úr: Eltörlöm az embert, akit teremtettem, a földnek színéről; az embert, a barmot, a csúszómászó állatokat és az ég madarait; mert bánom, hogy azokat teremtettem.

8. De Noé kegyelmet találta az Úr előtt.

Isten megvizsgálta ezt a helyzetet, és úgy látta, hogy az emberek szívében nagy a gonoszság. Minden gondolatuk gonosz. Minden szándékuk, tervük csak rosszra irányul. Azok az emberek Isten nélküliek voltak. Kizárták Istent az életükből. Egyedül Noé és a családja volt istenhívő, és istenkövető. Olyan szinten úrrá lett a földön a bűn, a gonoszság, hogy Isten ezt nem nézhette tétlenül. Tennie kellett valamit. Ha nem tesz semmit, akkor még Noé családja is kipusztul. Nem tudom, látta-e valaki a Noé bárkája című filmet? Nem minden igaz, ami benne van, de a gonosz már támadta a bárkát is a végén. De Isten aztán az utolsó pillanatban megmentette a bárkát, azokkal együtt, akiket Ő kimentett. Az özönvízzel vetett véget ennek a gonoszságnak. Az Igéből is kivilágosodik, hogy az emberek gonoszsága

kényszerítette ki Istenből. Ők provokálták ki, hogy ez az ítélet legyen meg. Noé családja kegyelmet talált. Hogy miért? Mert ők szerették Istent, és Isten kegyelme látható abban, hogy itt sem hagyta kihalni az emberiséget. Egy családot mentett meg, és az állatokat is. Hiába volt a szívében az, hogy most elpusztítja az embert és az állatokat, nem tette. A kegyelme ott volt az ember és az állatok felett is. Az Egyszerű fordításból fogom olvasni. Mert amikor vége lett az özönvíznek, akkor Isten szólt Noéhoz, és családjához.

1Mózes 9,1. Egyszerű fordítás

1. Isten a következő szavakkal áldotta meg Noét és fiait: „Legyetek termékenyek, szaporodjatok, sokasodjatok, népesítsétek be a földet!

Ott volt a mag. Legyetek termékenyek! Isten termékenységgel is megáldotta őket. Tehát benépesítette Noé és családja a földet. Isten mindig gondot viselt az emberről, mert folyamatosan azon munkálkodott, hogy visszaszerezze azt a szoros kapcsolatot, azt a közösséget a teremtményével. Isten szövetségek által tudott újra törvényesen kapcsolatba lépni az emberrel. Először Noéval kötötte meg a szövetséget. Ez az 1Mózes 9,13-ban található.

3. Törvény korszaka

Később viszont Ábrahámom keresztül erősítette meg a szövetséget, amit az emberiséggel kötött. Az 1Mózes 15,18-ban olvashatók. Miután Isten kiszabadította választott népét az egyiptomi szolgaságból, Mózesen keresztül adta a törvényt. Ezt a 2Mózes 20,12–17-ben olvashatók, ami a Tízparancsolat. Ez volt az első kőtáblára vésett Tízparancsolat. A nép úgy döntött, hogy a kegyelem helyett a törvény szerint fognak élni. Ami azt jelenti, hogy ezentúl a cselekedeteik alapján ítélje meg Isten őket. Ezt a 2Mózes 19,7–8-ban találjátok. Ott mondta a nép, hogy hát akkor betartjuk a törvényt. Megígérték ott. Ezért adta Isten a Tízparancsolatot, vagyis a törvényt, amivel lezárult az első kegyelem korszaka. A második kőtábla a 2Mózes 34,27–28-ban található, amikor másodszor adta meg a kőtáblákkal a törvényt Isten. A törvény fogalma alatt értjük a Tízparancsolatot, a mózesi törvényeket. Az 5Mózes rész a tóra. A vallási és szertartási előírásokat, amit a zsidóknak be kellett tartaniuk. Átok szállt mindazokra, akik megszegték a törvényt, és áldás alatt élhettek azok, akik betartották. Még mondom Igét. 5Mózes 28,7-14. az áldásról, és 15-től az átokról szól. Végigolvashatók. Az áldás és az átok.

Most pedig hasonlítsuk össze az Ószövetséget és az Újszövetséget az Ige alapján. Az Ószövetségből nem lehetett Istent teljesen megismerni. Nem mindenki ismerte az Ő szeretetét. Most is, a kezdetekben is, és az évszázadok során mindig voltak emberek, akik elfordultak Istentől, nem akarták megismerni a szeretetét. Nekünk nagyon jó itt a kegyelem alatt élni, mert akik a szellemi halál állapotában vannak, azok újjászülehetnek, beléphetnek a kegyelembe. Csak szellemileg halott emberek voltak az ószövetségben, a törvény alatt. Ezt tudni kell, ezért nem is tudták Istent teljes mértékben megismerni. Isten szeretettermészete jelen volt az ószövetségben is, mert ahogy Varga István szolgálatársunktól is hallottuk, hogy az Írásnak az első lapjától az utolsóig olvashatjuk az Isten szeretetét. Megtaláljuk az Isten szeretetét az egész Írásban. A kegyelmét is. Tehát az Isten szeretettermészete jelen volt az ószövetségben, de tudatlanságból ma is ítélőbírónak mondják, és annak látják Istent, aki lesújt rájuk, és ha betegek, akkor Isten adta a betegséget, ha problémájuk van, Isten adta a bajokat. Miért tetted Istenem? – mondják. Nagyon sokszor a gonoszra is ráfogják, amikor az ember saját maga tesz dolgokat. Például, nem mondta senki annak az embernek, hogy két pohár helyett igyon öt litert. Nem Isten mondja, de nem is a gonosz. Valahol az embernek kordában kell tartania magát. Mértékletesen kell innia.

Az élet minden területén a mértékletességet kell szem előtt tartani. A parázناسágról, vagy más bűnről beszélünk, nem Isten mondja azt, hogy tegyünk olyan dolgokat, amiket nem kellene. Nem Isten mondja, hogy bántsuk meg a másikat. Nagyon fontos erre ráfigyelni. Ebből kifolyólag sokan nem jól értelmezik az Isten ítéletét, mert egy büntető Istennek látják.

4. Második kegyelmi kor

Az Isten szeretettermészetét jobban az újszövetségben ismerhetjük meg, mind mélyebben, de ehhez alaposan kell tanulmányoznunk Isten Igéjét. Mert Isten maga a szeretet. Erről tanítunk, és sokszor megemlíjük, mert ez a lényeg. Ez a legfontosabb, hogy Isten szeretet. Azt kell mindjobban a szívünkben érezni, és minél több megértést kapni a szellemi birodalomból is, hogy az a szeretet bennünk van, mert Jézust befogadtuk. Jézus is maga a szeretet. Az a szeretet bennünk van. Istennek köszönhetjük, hogy az Ő szeretete ott van. Isten az újjászületett keresztényeket használja arra, hogy az Ő végtelen szeretetét kiáraszsa az elvesztettek felé, az egész világ felé. Az 1János 4,7-ben írja, hogy Isten maga a szeretet. Nagyon szép Ige. Ezeket elolvasom, mert ezek mind mélyen behatolnak a szívbe. Az a lényeg, hogy kaptunk egy parancsolatot az Újszövetségben, a szeretet parancsolatát, amit János 13,34-ben olvashatunk. A szeretet parancsolatában az hangzik el, hogy úgy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket. Ez a lényeg, hogy Isten szeretetével tudjuk a másikat szeretni.

János 13,34.

34. Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást.

1János 4,7–8.

7. Szeretteim, szeressük egymást: mert a szeretet az Istentől van; és mindaz, aki szeret, az Istentől született, és ismeri az Istent.

Ez az Ige mindent elmond.

8. Aki nem szeret, nem ismerte meg az Istent; mert az Isten szeretet.

Látjátok, itt van benne, hogy aki nem ismerte meg Istent. Az ószövetségben nem tudták Istent megismerni, nem is tudtak isteni szeretettel szeretni, mert a szellemi halál állapotában voltak. Nem tudták azt a szeretetet a szívükbe beépíteni, befogadni, mert nem ment még Jézus a keresztre, nem volt meg a megváltás. A Róma 5,5. támasztja alá, hogy Isten szeretete, a szerelme a szívünkbe kitöltetett a Szent Szellem által. Ezt a szeretetet kell kiárasztanunk egymás felé, és más emberek felé is. Nekünk az a feladatunk, hogy bárki megbánt bennünket, vagy akármilyen gondok vannak a családban, vagy a gyülekezetben, egymás között, munkahelyen, vagy bárhol máshol, mi mindig Jézust lássuk. Mindig azt a szeretetet lássuk. Azt a mennyei szeretetet. Nem számít, hogy az a másik haragszik, vagy az a másik mit mondott nekem. Mind jobban ebben elmélkedem, mert történnek az ember életében olyan dolgok, és mindannyiunk életében, ami arra indítja a szívünket, hogy foglalkozzunk Isten Igéjével, mert minden problémára megadja a választ. Éreznünk kell azt a szeretetet.

Éreznünk kell azt a szeretetet, és meg kell tanulnunk, hogy van ugyan családunk, de nekünk első helyen Istent kell látni. Tehát Jézust kell látnunk magunk előtt. Teljesen mindegy, hogy a családtagod mit mond, vagy mit tesz vagy, hogyan szól hozzád. Isten szavát kell, hogy lássad, amit kimondott. Fontos, hogy azzal az isteni szeretettel kell az embereket beszeretni a királyságba. Ez az első. A családunkat is ezzel kell szeretni, bármi is történik. Ezért tudjuk végigjárni ezt a hit utat, ezeket a nehéz próbákat, mert másképp nem is lehetne. Tehát Isten végtelenül szereti a teremtményét, és ezért nem engedte meg, hogy az emberre szálljon az ítélet a bűnökért, a vétkekért. De a bűnt valamilyen módon meg kellett büntetnie, mert Isten igazságos. Annyira szeretett minket, hogy az ítéletet a bennünket helyettesítő Úr Jézusra helyezte. A Megváltó Úr Jézusra szállt rá a mi bűnünk. Ő helyettünk, értünk ment a keresztre.

A kedvenc igeverszem következik. Az összes igevers nagyon szép, de ebben az Atya minden üzenete benne van.

János 3,16–17.

16. Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

17. Mert nem azért küldte az Isten az Ő Fiát a világra, hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy üdvözüljön a világ általa.

Ebben benne van, hogy Isten mennyire szereti nemcsak a gyermekeit, hanem a teremtményeit, a világban lévő embereket, akiket megteremtett, mert Ő is vár türelemmel, hosszan tűrően, hogy mindenki hozzá fog menni, aki hisz Őbenne. Hisszük azt, hogy hatalmas nagy királyság lesz, még attól is hatalmasabb, mint elgondolnánk vagy elképzelnénk. Jézus halálával és feltámadásával beléptünk egy új szövetségbe, a kegyelem korszakába. Isten kegyelme által mindkét szövetségben kellett egy helyettesítő. Mindkét szövetségben egy helyettesítőre szállt rá az ítélet az emberek bűne miatt. Az ószövetségben is ott volt a kegyelem, mert az áldozati báránnyra ráolvasta a nép bűnét. Nem az embertől kérdezte meg, hogy mit vétettél, hanem a nép összes bűnét ráolvasta arra az áldozati báránnyra. Tehát ez is egy kegyelem. Az állatnak kellett elhordania azt a bűnt és vinni a pusztába, nem az embernek kellett megbűnhődnie érte. Ezt nézzük meg a Zsidó 9,12-ben. Természetesen az újszövetségben pedig a Megváltó Úr Jézus Krisztusunkra szállt az embernek a bűne.

Zsidó 9,12.

12. És nem bakok és tulkok vére által, hanem az Ő tulajdon vére által ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, örök váltságot szerezve.

Az ószövetség egy alacsonyabb rendű szövetség volt, mint az újszövetség, mert a bűn az ószövetségben csak el lett fedve és minden évben a nép bűnét a tiszta állatra ráolvasták. Az újszövetségben viszont egyszer és mindenkorra el lett törölve. Egy áldozati báránnyal kellett ahhoz, hogy az összes ember bűnét eltörölje, és ez az Úr Jézus volt.

Zsidó 8,6–7.

6. Most azonban annyival kiválóbb szolgálatot nyert, amennyivel jobb szövetségnek közbenjárója, amely jobb ígéretek alapján kötött.

7. Mert ha az az első kifogástalan lett volna, nem kerestetett volna hely a másodiknak.

Leírja az Ige, hogy az ószövetség nem volt kifogástalan, és ezért kellett egy új szövetséget alapítania, a kegyelem korszakát. A régi szövetség nem tudott semmit sem tökéletesen tenni és így, Isten egy jobb szövetséget adott, amit Jézus drága vére pecsételt meg. A törvény az ószövetségben kőtáblákra volt vésve Isten ujjával. Az újszövetségben pedig a Szent Szellem által van a szívünk táblájára írva. Nézzük meg a 2Korinthus 3,3.6. ígeverset. Én az Egyszerűből fogom nektek felolvasni. Milyen szépen, gyönyörűen ír rólunk ez az Ige!

2Korinthus 3,3. 6. Egyszerű fordítás

3. Mert nyilvánvaló, hogy Krisztustól származó „levél” vagytok, amelyet ő bízott ránk. Ezt a levelet azonban nem tintával írták, hanem az élő Isten Szellemével, és nem kőtáblára, hanem emberi szívekbe.

6. Igen Ő tett alkalmassá minket, hogy az Új Szövetség szolgálói legyünk – vagyis a Szent Szellemet szolgáljuk nem pedig a Törvény betűjét! Az írott Törvény ugyan is megöl, a Szent Szellem pedig életet ad.

Sajnos a vallásokban nagyon nagy a megtévesztés, mert a vallásokban visszakanyarodnak a törvényhez. A törvény szerint élők a bűntudat miatt eltávolodnak Istentől, mert ott mindig megmondják, mit kell tenned, és mi az, amit rosszul tettél. Gyónnod is kell, aztán a kiszabott dolgokat kell megtenned, hogy bűnbocsánatot nyerj. Nagyon sok példa van. Mivel a törvény a kárhoztatás szolgálata, ezért ma a pulpitusról nem a Tízparancsolatot kellene szólni, nem a törvényeket kellene prédikálni, hanem a kegyelmet és a szent vér általi bűneltörlést, a megigazulást, hogy igazak vagyunk Isten előtt. Ahol a törvényekkel fejbe verik az embereket, ott nem tud megnyilvánulni az Isten kegyelme, és ott nem is történik csoda meg gyógyulás. Ugye, ezt tudjuk? Aki teljesen elzárja magát, ott nem tud megtörténni, mert nem elég az, hogy megáldoztam, megbérmálkoztam, ministráltam, hanem a szívemnek kell újjászületnie, nem a

cselekedetek a lényegesek. A kegyelem pedig lehetővé teszi, hogy az ember közeledjen az Istenhez és újra közösségben lehessen vele.

A törvény célja az volt, hogy felismerje az ember a bűnt. Ez fontos, mert a törvény azért van, hogy ismerje fel az ember, hogy mit tett rosszul, és ismerje fel azt, hogy szüksége van a kegyelemre, hogy vissza kell térnie Istenhez. A törvény Jézus haláláig volt érvényben, amit Ő eltávolított az utunkból. Nagyon szeretem Isten Igéjét úgy, hogy sok Ige van.

Kolosse 2,14.

14. Azáltal, hogy eltörölte a parancsolatokban ellenünk szóló kézírást, amely ellenünkre volt nekünk, és azt eltette az útból, odaszegezvén azt a keresztfára;

Onnantól van a mi kegyelmünk. Köszönjük az Úrnak és a drága Jézusnak. A törvény elvezette az embert a kegyelemhez. A törvény elvezette az embert Jézushoz, és miután Krisztusban van az ember, nincs szüksége a törvényre.

Róma 10,4.

4. Mert a törvény vége Krisztus, minden hívőnek megigazulására.

5. Kevert szövetségek

Sokan vitatkoznak azon, hogy ma a kegyelem korszakában meg kell-e tartani a Tízparancsolatot és a törvényeket? A törvény alatt élők számára körülbelül félezer szabály létezik. Nemhogy megtenni, kimondani is sok. Valaki mondja meg, hogy ki tudja betartani azt a sok törvényt? Senki, de nem is kell nekünk. Dicsőség az Úrnak! Nekünk ma nem a törvény alapján, hanem a kegyelem alapján kell élnünk.

János 1,17.

17. Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem pedig és az igazság Jézus Krisztus által lett.

Isten ma is azt szeretné, hogy Őt a kegyelem miatt keressék, ne kényszerből. Tehát az Ő kegyelmét keressék, mert úgy nem lehet, hogy na, jól van, akkor megyek, befogadom a Jézust. Így nem lehet. Lásza meg a bensőjével, a szellemével, hogy Isten kegyelmes, és úgy fogadja be. Higgyc el, hogy megtörtént a kereszt bevégzett munkája. A törvényben mi van? A vallásban mi van? Ezt kell tenned, azt kell tenned. Kötelező minden vasárnap szentmisére menni. Kötelező minden évben kétszer meggyónni. Kötelező a jegyespárnak képzésre járni, mielőtt egybe kelnek. Törvényszerűen mondják a börtönben, hogy nem szabad húst enni. Egy nagyon rossz dolog. Van, amit megtapasztaltam és láttam, hogy sajnós, aki elvált ember, annak nem engedik, hogy úrvacsorát vegyen. Ez nagyon szomorú. Ezek mind emberi törvények, nem Isten törvényei. Megáldjuk őket. A Róma 6,14-hez lapozzunk. Ugye a kárhóztatást mindig emlegetik, és itt van az Igében meg írva, hogy:

Róma 6,14.

14. Mert a bűn tirajtatok nem uralkodik; mert nem vagytok törvény alatt, hanem kegyelem alatt.

Tehát vannak, akik tévesen úgy hiszik, hogy ha véletlenül elvétenek valamit, akkor a pokolba kerülnek. A börtönszolgálatunk során azt látjuk, hogy olyan büntudat alatt élnek ott az emberek! Már eleve a földi törvény megbüntette őket, és olyan szabadulások voltak most is, hogy csodálatos volt. Megértik azt, hogy kegyelem alatt élnek, tehát nem a cselekedetekre figyel Isten. Majd fogtok hallani példát. Tehát amikor még bűnösök voltunk, amikor a szellemi halál állapotában voltunk, Isten akkor sem fordult el tőlünk, hanem az Ő kegyelméből lehetőséget adott, hogy üdvözljünk, hogy befogadjuk az Úr Jézust, hogy visszaforduljunk hozzá. Tehát a kegyelem sokkal több, mint gondolnánk. Nagyon sokrétű. Mi a kegyelem? A kegyelem Isten feltétel nélküli szeretete irántunk. Nézzük meg az Efézusban a 2, 8-9-es verset, ezt mindenki ismeri, de az Egyszerű fordításból fogom elolvasni nektek.

Efézus 2,8–9. Egyszerű fordítás

8. Mert egyedül Isten kegyelme tette lehetővé, hogy a hitetek által üdvösségre jussatok. Ez nem a ti érdemetek, hanem Isten ajándéka!

9. Nem a jó cselekedetek eredménye, hogy senki ne dicsekedhessen.

Azért választottam ezt, mert azt írja, hogy mert egyedül Isten kegyelme tette lehetővé, hogy a hitetek által üdvösségre jussatok. Tehát ezt nem lehet kényszerből, nem lehet csak úgy dobálni a szavakat. Ezt hit által lehet megtenni. Ez nem a ti érdemetek, hanem Isten ajándéka. Nem a jó cselekedetek jutalma, hogy senki ne dicsekedhessen. Mit mondanak az emberek, ha valaki meghalt: Biztos, hogy a mennybe került, mert annyi jó dolgot tett, ennek is adott, annak is. Vajon az Úr Jézus a szívében volt-e? Befogadta-e a hite által? Hitte-e azt, hogy Isten létezik és ma is él? Hogy Jézus a kereszten meghalt és feltámadt? Lássuk meg ebben az igesorban Isten hatalmas és végtelen kegyelmét, mert leírja, hogy milyen kegyelmes az Isten. Ő nem adta fel és megkereste azt a pontot, hogy visszaszerezze a közösséget az emberrel, a teremtményével.

Igaz, hogy a megváltással elérkezett a kegyelem korszaka, de vannak olyanok, akik továbbra is a törvény alatt élnek. Miért? Mert nem ismertették meg velük, hogy van kegyelem. Nem hallottak róla, vagy hallottak és nem tudják, mi az. Nem tudják, mi az a Szent Szellem. Nem tudják, mi az, hogy élővé tehetik a szellemüket. Azok a téves tanítások, amelyek a kevert szövetségre épülnek. Mi is a kevert szövetség? A kevert szövetség az, hogy vesznek egy kis törvényt, vesznek egy kis kegyelmet, de ezt a kettőt nem lehet vegyíteni. Ez összezavarodást eredményez, és káros hatású lehet. Ez egy nagy probléma, és ennek súlyos kára van. Sajnos nem mindenki látja ezt, hogy ne keverje össze. Ahogy a vizet nem lehet az olajjal vegyíteni, ugyanúgy a kegyelmet a törvénnyel se lehet vegyíteni.

Sok gyülekezetben egyesíteni próbálják a régi, és az új szövetséget. Ez zavartságot okoz. Sokan elismerik, hogy a megváltás a kegyelem által van, de tévesen azt hiszik, hogy emellett meg kell tartani a Tízparancsolatot is. Tehát keverik a kettőt. Nem vagyunk törvény alatt. De természetesen, amikor Isten akaratában járunk, és Isten Igéje szerint járunk, akkor nem is fogunk annyit véteni, mint amennyit eddig vétettünk. Tehát ez nem azt jelenti, hogy ha nem élsz törvény alatt, akkor mindent megtehatsz. Ez sem így van. A törvényt és a kegyelmet nem lehet egy lapon említeni, mert ez ellentétes Isten akaratával.

Nézzünk meg ehhez egy példát, hogy két gyülekezet között milyen különbséget láthatunk. A galáciai és a korinthusi gyülekezetéről lesz szó. Pál apostol más módon tekintett a korinthusi gyülekezetre, és más módon a galáciai gyülekezetre. Súlyosabbnak ítélte a törvényhez visszakanyarodó galaták helyzetét, mint a kicsapongó, parázna életet élő korinthusiak esetét. A korinthusi gyülekezet egy nagyon kicsapongó életet élt, de ennek ellenére Pál soha nem nevezte őket bolondnak, mert annak ellenére, hogy testi cselekedeteik voltak, a kegyelem útján maradtak. Az Úr Jézust befogadták, és azon az úton is maradtak, nem kanyarodtak el. Természetesen sokat kellett tanulniuk, hogy a testi kívánságokat is letegyék. Ez a tanítás nagyon jó a börtönben is, hogy megértsék azt, hogy ők bűnt követtek el, megöltek valakit, loptak vagy bármi mást, de attól függetlenül, ha az Úr Jézust befogadták a szívükbe, Isten őket a szent véren keresztül tisztának látja. A törvényhez való visszakanyarodás nagyobb bűn. Isten szemében az károsabb dolog, mintha kicsapongó életet él valaki, miközben az Úr Jézus a szívében van, mert újjá van születve. Ezt meg kell értenünk, mert ez az igazság.

1Korinthus 3,3.

3. Mert még testiek vagytok; mert amikor irigykedés, versengés és visszavonás van köztetek, vajon nem testiek vagytok-é és nem ember szerint jártok-é?

1Korinthus 6,9–12.

9. Avagy nem tudjátok-é, hogy igazságtalanok nem örökölhetik Istennek országát? Ne tévelyegjete: se paráznák, se bálványimádók, se házasságtörők, se kéjencek, se férfi-szeplősítők,

10. Se lopók, se telhetetlenek, se részegesek, se szidalmazók, se ragadozók nem örökölhetik Isten országát.

11. Ilyenek voltatok pedig némelyek, de Isten megmosott, megszentelt, megigazított benneteket az Úr Jézusnak nevében, a mi Istenünk Szelleme által.

Itt van az Ige, amivel kiigazított minket Isten. Azt írja még a 12-es igevers a szabad akaratra:

12. Minden szabad nékem, de nem minden használ; minden szabad nékem, de én nem adatom senkinek hatalma alá.

Tehát sem egy másik ember hatalma alá nem adatom, sem az ördög hatalma alá nem adom az én szabad akaratomat, hanem Istennek adom a szabad akaratomat. Ezáltal Isten meg fog mosni, és ha az Ő Igéjének a vonalán megyünk, akkor nem fogunk annyit téveszteni. Nincs olyan, hogy naponta ne vétkeznénk, ne vétenénk el valamit. Nem is bűnnek nevezem, mert inkább elvétjük, mert tudjuk, hogy utána rögtön Istenhez fordulunk, hogy bocsássa meg, ha valakit megbántottunk, vagy ha ilyesmi történik az életünkben. Itt, amit ír az Ige, hogy „nem örökölhetik Isten országát” kifejezés nem az üdvösség elvesztésére utal, mert az üdvösség megmarad, hanem arra, hogy a testi módon élők lerontják Isten áldásait. Azokat az áldásokat, amiket Isten ad nekik. Ez nem arra utal, hogy az üdvösségünket elveszítjük. Pál apostol a galatákat balgatagnak és esztelennek nevezi, mert ők letértek a kegyelem útjáról. A galaták a törvény felé vették az irányt.

Galata 3,1–3.

1. Oh balgatag galáciabeliek, kicsoda igézett meg titeket, hogy ne engedelmeskedjete az igazságnak, kiknek szemei előtt a Jézus Krisztus úgy íratott le, mintha köztetek feszítettett volna meg?

2. Csak azt akarom megtudni tőletek: a törvény cselekedeteiből kaptátok-e a Szellemet, avagy a hit hallásából?

3. Ennyire esztelenek vagytok? Amit szellemben kezdtetek el, most testben fejeznétek be?

Sajnos manapság is vannak olyan emberek, ezekhez hasonlóak, hogy újjászületnek, épülnek szellemben, aztán visszamennek a templomba, a vallásba. Van egy ilyen ismerősöm, aki járt a gyülekezetbe, egy darabig növekedett, aztán kritizálni kezdett, semmi sem volt jó, és visszament a templomba. Ott tud dirigálni, ott törvény alatt tudja tartani az embereket. Ismerek egy ilyen embert. Velem is vitatkozott az Igéről. Mondtam neki, hogy jól van, kedvesem, tisztellek, becsüllek, de ennyi. Nagyon sokan vagyunk, olvassuk az Igét, olvassuk a Galata levelet, olvassuk a Korinthusit. És vannak olyan emberek, akik a korinthusiakat a paráznság miatt megvetik. Tehát rájuk rosszabb szemmel néznek, mint a galatákra, viszont Pál a galatákkal szemben volt elégedetlen, mert ők visszamentek a törvényhez. A korinthusi meg akármilyen dobzódásban élt, a kegyelem alatt tartotta magát.

Most így eszembe jutott a rossz életről az, ami Noé előtt volt. Ott nem ismerték Istent, de rossz dolgokat tettek, és elhatalmasodott a bűn, mert nem volt, aki irányítsa őket. Nem volt Isten Igéje, nem volt, aki beszéljen nekik. Amit Noé mondott, azt nem vették figyelembe. Nem hallgattak rá. Amikor sok ember nem hallgat ránk, nem tehetünk róla. De, dicsőség az Úrnak, kevesen mennek vissza a törvényhez. A korinthusiak helytelen viselkedését jobban tudta Pál kezelni, mert ők hallgatták Isten Igéjét, és nem vitatkoztak, hogy a törvényben ez van leírva, hanem elhitték a kegyelmet, elhitték, amit Jézus megtett értük. A vallásban még vitatkoznak is a törvénnyel kapcsolatban, hogy ez meg az van megírva, be kell tartani. Amikor a galatákkal beszélt, és az ő törvénykező tanaikról volt szó, azokat szóvá tette nekik, hogy ezt nem kellene csinálni. Pál megdorgálta őket, hogy a törvénybe való visszatéréssel érvénytelenítik Isten kegyelmét. Nem lehet a kettőt keverni. Vagy a kegyelem alatt vagyok, vagy a törvény alatt. Nem lehet a kettőt összekeverni. Ha összehasonlítjuk a két gyülekezetet, akkor a korinthusiak megmaradtak a kegyelemben, a galaták pedig kiestek a kegyelemből. Azt mondta Pál a galatáknak:

Galata 5,4.

4. Ti, akik a törvény által akartok megigazulni, elszakadtatok Krisztustól, a kegyelemből pedig kiestetek.

Itt az Ige. Szeretem Isten Igéjét, hogyha alá tudom vele támasztani azt, amiről beszélek. Az újszövetségben Isten szemében súlyosabb a törvény alkalmazása, mint a helytelen viselkedés. A kegyelem sokkal nagyobb érték Isten szemében, mint a cselekedetek. Isten a belső tisztaságra tekint. A rossz cselekedetek nem hatástalanítják Isten kegyelmét, viszont a törvény igen. Pált megrendítette az, hogy a gyülekezet számos tagja elfordult a kegyelem evangéliumától. Ehhez megnézzük a Galata 1,6-ot az Egyszerű fordításban:

Galata 1,6–7. Egyszerű fordítás

6. Meglep, hogy ilyen gyorsan elfordultatok Istentől, aki Krisztus kegyelméhez hívott titeket, és átpártoltatok valami másféle örömmüzenethez – máshoz, mint amit mi hirdetünk nektek.

7. Pedig nem létezik másféle, csupán arról van szó, hogy némelyek megzavarnak titeket azzal, hogy el akarják torzítani a Krisztusról szóló örömmüzenetet.

Nem lenne szabad elhajolni a kegyelemtől, nem szabadna a hamis, megtévesztő tanításokra figyelni, mert azok levisznek minket a keskeny ösvényről. Ők nem vizsgálták meg azt, amit hallottak, ezért mérgező szellemi eledelt fogadtak be.

1Thessalonika 5,21.

21. Mindent megpróbáljatok; ami jó, azt megtartsátok!

A keresztyén tanításoknak töméntelen mennyiségű kínálata van. Mindent le kell ellenőrizni, amit hallunk. És ami Istentől van, azt meg kell tartanunk, ami nem, azt el kell vetnünk, hogy meg tudjunk maradni az igei vonalon. Mint a kis tehénnek a példája, hogy a tövist kiköpi, a jó fűvet pedig megeszi. Nekünk a kegyelem evangéliumát kell hallgatnunk és hirdetnünk, ami bőséges áldást fog eredményezni. Bőséges hálát adunk érte Istennek, hogy tudjuk szólni az Ő Igéjét, és az Ő dicsőségét. Ámen. Köszönöm, hogy meghallgattatok!

Pásztor: A tanításhoz záró gondolatként a következő rövid üzenetem lenne: A törvényt az emberek a mai napon sem szeretik. Gondoljatok vissza, amikor iskolások voltunk, minden évben volt kötelező olvasmány. Mennyire nem szerettük ezt olvasni. A nyári szünidőben kellett volna kiolvasni, halasztottuk egészen a végéig, hogy majd ráér, majd ráér. Egy pásztor hallottam erről beszélni az interneten. Amikor szerelmes volt, hazakísérte a barátnőjét, ő leült, és addig ült a kerítés kőpárkányán, amíg nem kapcsolta le a lány a villanyt. Azt mondja, ha ez törvényben lett volna előírva, akkor a háta közepére nem kívánta volna, és nem teljesítette volna. Látjátok, hogy a szabad akarat és a törvény mennyire ellentétes egymással?

A mai tanítással kapcsolatban találtam képes üzeneteket, és ezt gyorsan felolvasom még nektek: A kegyelem figyelmen kívül hagyja az ember erőfeszítéseit, és teljesen Jézus erőfeszítésére, és elvégzett munkájára mutat.

A másik: A kegyelem képessé tesz arra, hogy túlláss a másik ember zavaró dolgain, és együttműködj Istennel, aki segít neki azzá az új teremtéssé formálódni, akivé elhívta.

A kegyelem nem jogosít a bűnözésre, hanem válasz arra, hogyan győzd le a bűnt.

Amíg a vallás hibát talál a legjobb emberben is, Jézus kegyelmet kínál a legrosszabbnak is.

A Biblia Istenét hidegen hagyják a vallások, Őt az emberek érdeklik.

A kegyelem ingyen van, de nem volt olcsó, az ára Jézus élete volt.

Pásztor: A Zsidó levél 4,14 azt írja, hogy mindig ugyanazt vallani. Tehát hogyha valamit elimádkoztunk, tettünk egy hitmegvallást, akkor a későbbiekben is ugyanazt mondjuk mindig. Ezt úgy is mondhatjuk, hogy következetesség. Tehát következetesen ugyanazt mondjuk, amit először.

A következetességnek a jelentése egyrészt kiszámíthatóság. Ha a családom tudja, hogy én következetes vagyok abban, hogy amikor elutazom, akkor mindig hazaszólok, akkor számítanak rá. A következetességnek a jelentése az, hogy mindig ugyanúgy viselkedik, vagy

ugyanazon elvek szerint cselekszik. Egy másik jelentése: egy elv betartása. Tehát aki közel áll hozzám, azzal tudatom, hogy szerencsésen megérkeztem, és akkor nem aggódnak értem. Ez a következetesség nem összekeverendő a törvénnyel. Egy kicsit lehet, hogy hasonlít rá, mert mindig ugyanazt teszem a Zsidó 4,14 alapján, de ez nem törvény. Nem szabad a törvénnyel összekeverni.

Varga István az utóbbi tanításaiban többször említi a mértéket, ami jelent önuralmat, önfegyelmet. Valószínűleg találkozott olyan szentekkel, akik rendszertelen életet élnek. Tegnap is beszélt arról, hogy ha valaki nem tudja beosztani az idejét, akkor fogjon egy papírt, öt percet vesz igénybe elkészíteni egy tervet, de lehet, hogy órákat takarít meg azon a napon. Ez nagyon illeszkedik a sáfárság tanításunkhoz. Ugyanez a helyzet akkor is, ha valaki nem tudja beosztani a pénzét. Csináljon egy listát, hogy mennyi a bevétel, mennyi a rezszi, mennyi marad. Így akkor bele tud férni a költségvetésébe. Ez nagyon jó tanítás a sáfárságnak a kiegészítéséhez. A „kisrókákról” is beszélt, hogy meglopkodják az embert. Megrágják a szőlőt és az nem hozza meg a termést.

A mai alkalmat zárjuk egy rövid megvallással, ami így hangzik: Köszönöm, Uram, hogy a mai napon is szóltál hozzám a tanításon keresztül, az Igén keresztül! Ámen.

*A barna színnel jelzett ígések más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

